

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: Belgische Staat, reprezentowane przez Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, Belgische Staat, reprezentowane przez Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie

Druga strona postępowania: Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

Pytania prejudycjalne

Czy postępowanie w przedmiocie powództwa zmierzającego do stwierdzenia i zaniechania stanowiących naruszenie praktyk rynkowych i/lub handlowych w stosunku do konsumentów, które zostało wniesione na podstawie art. 14 wet van 30 juli 2013 betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen i art. VII.7 WER przez władze belgijskie przeciwko spółkom niderlandzkim kierującym z terytorium Niderlandów swoją ofertę odprzedaży biletów na wydarzenia odbywające się w Belgii za pośrednictwem portali internetowych głównie do belgijskich klientów; jest sprawą cywilną lub handlową w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾, a także czy wydane w takim postępowaniu orzeczenie sądu może z tych względów zostać objęte zakresem stosowania tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-691/14, Servier i in./Komisja, wniesione w dniu 22 lutego 2019 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-176/19 P)

(2019/C 139/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Mongin, F. Castilla Contreras, J. Norris, C. Vollrath, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie pkt 1), 2) i 3) sentencji wyroku, w których Sąd stwierdza nieważność: (i) art. 4 decyzji Komisji C(2014) 4955 final z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 101 i 102 TFUE [sprawa AT.39612 — Peryndopryl (Servier)] w zakresie, w jakim stwierdzono w nim udział Servier w porozumieniach zawartych przez Servier ze spółką Krka; (ii) art. 7 ust. 4 lit. b) decyzji, który określa wysokość grzywny nałożonej na Servier za zawarcie tych porozumień; (iii) art. 6 decyzji, w którym Komisja stwierdza naruszenie przez Servier art. 102 TFUE; (iv) art. 7 ust. 6 decyzji, który określa wysokość grzywny nałożonej na Servier z tytułu tego naruszenia;

- uchylenie wyroku w zakresie, w jakim Sąd stwierdził dopuszczalność załączników A 286 i A 287 do skargi oraz załącznika C 29 do repliki (pkt 1461, 1462 i 1463 wyroku);
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonej przez Servier skargi o stwierdzenie nieważności decyzji i oddalenie wniesionego przez Servier żądania stwierdzenia nieważności art. 4, art. 7 ust. 4 lit. b), art. 6 i art. 7 ust. 6 decyzji oraz uwzględnienie wniesionego przez Komisję żądania stwierdzenia niedopuszczalności załączników A 286 i A 287 do skargi złożonej do Sądu oraz załącznika C 29 do repliki złożonej do Sądu (pkt 1461–1463 wyroku);
- obciążenie Servier wszystkimi kosztami niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja podnosi *pierwszą grupę zarzutów* dotyczących naruszenia art. 101 TFUE [uchylenie pkt 1 i 3 sentencji wyroku w zakresie, w jakim Sąd stwierdza w nich nieważność art. 4 i art. 7 ust. 4 lit. b) decyzji, w których Komisja uznała, że trzy porozumienia zawarte między Servier i in. a spółką Krka stanowiły jedno naruszenie art. 101 TFUE i nałożyła na Servier grzywnę].

Zarzut pierwszy, zmierzający do uchylenia części wyroku, oparty jest na naruszeniu prawa przez Sąd, gdy uznał on, że Krka nie była źródłem presji konkurencyjnej wywieranej na Servier w okresie obowiązywania rozpatrywanych porozumień.

Zarzut drugi oparty jest na naruszeniach prawa przez Sąd, gdy uznał on treść i cele umowy licencyjnej za zachętę dla Krka do zaakceptowania ograniczeń płynących z polubownego rozstrzygnięcia sporu.

Zarzut trzeci oparty jest na naruszeniach prawa przez Sąd przy stosowaniu pojęcia ograniczenia konkurencji ze względu na cel w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE.

Zarzut czwarty oparty jest na naruszeniu prawa przez Sąd przy badaniu zamiaru stron na potrzeby stosowania art. 101 TFUE.

Zarzut piąty oparty jest na naruszeniu prawa przez Sąd, gdy uwzględnił on prokonkurencyjny wpływ licencji na rynki, które nie są objęte zakresem naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE stwierdzonego w decyzji.

Zarzut szósty oparty jest na naruszeniu prawa przez Sąd przy badaniu przedmiotu umowy zbycia.

Zarzut siódmy oparty jest na naruszeniu prawa przy stosowaniu pojęcia ograniczenia konkurencji ze względu na skutek w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE.

Poza tym Komisja podnosi *drugą grupę zarzutów* dotyczących naruszenia art. 102 TFUE (uchylenie pkt 2 i 3 sentencji wyroku w zakresie, w jakim Sąd stwierdza w nich nieważność art. 6 i art. 7 ust. 6 decyzji, w których Komisja uznała, że Servier naruszyła art. 102 TFUE, i nałożyła na Servier grzywnę).

Zarzut ósmy oparty jest na naruszeniach prawa, których Sąd dopuścił się, analizując uwzględnienie kryterium ceny przy określeniu rynku produktów gotowych.

Zarzut dziewiąty oparty jest na naruszeniach prawa, których Sąd dopuścił się, analizując uwzględnienie równoważności terapeutycznej przy określeniu rynku produktów gotowych.

Zarzut dziesiąty oparty jest niedopuszczalności niektórych załączników.

Zarzut jedenasty oparty jest na naruszeniach prawa, których Sąd dopuścił się, analizując rynek technologii.